

Mürekkep

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 06 Ekim 2022

Az mürekkep yalamışım,
Zerrelerle bulamışım,
San kendimi sulamışım,
Gördüm şükür her işimi.

Düştü gönül bir ateşe,
Sevda ektik şol Güneşe.
Erer iken bunca yaşa,
Sevdim kavim kardeşimi.

Yüreğimi dem dem kıyan,
Embiyayı bir bir sayan,
Hamdım, piştim, yandım diyen.
Ol Mevlana ateşi mi?

Dem olurken tevhid ile,
Dualarla gelip dile,
Kıyameti bile bile,
Sildim Allah göz yaşımı!

Semazenler semah döndü,
Başlarında pir göründü,
Sandım gökten Melek indi.
Hayra yordum her düşümü.

Kilim gibi şiir dokur.
Garip bülbül gibi şakır.
Kimseleri görmem hakir.
Can billirim sırdaşımı.

Gökte uçan kuş gibiyim.
Seller akan kış gibiyim.
O yar yoksa boş gibiyim.
Gül kıskanır sarışımı.

Kul Fikret'in sır mecali,
Mahlası var üç heceli,
Mevlam yazmış Őu eceli,
Kim kaldırır naaŐımı?

Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret)
05Ekim 2022 Saat 13.05
Bahçeli-Bor/Niğde